

PENDIDIKAN

A. Pendahuluan

Negara kita merupakan sebuah negara yang dibina dan dibangunkan bersama oleh rakyat berbilang kaum. Semenjak kemerdekaan negara pada tahun 1957, Perlembagaan Persekutuan yang digubal sebagai asas penting penubuhan negara menghormati pemeliharaan dan pembangunan pelbagai bahasa, budaya dan agama masyarakat berbilang kaum di negara kita.

Ordinan Pelajaran 1957 yang digubal menjelang kemerdekaan negara telah menyatakan dalam Seksyen 3 ordinan tersebut untuk menyokong pelaksanaan suatu dasar pendidikan negara yang bersifat kepelbagaian yang dapat memenuhi pendidikan bahasa ibunda. Seksyen tersebut juga menyatakan kehendaknya untuk mengadakan satu sistem pendidikan negara yang dapat diterima oleh semua rakyat berbilang kaum bagi memenuhi keperluan dan pembangunan setiap kaum dalam bidang budaya, sosial, ekonomi dan sebagainya. Ia juga menyatakan kehendaknya untuk menjadikan bahasa Melayu sebagai Bahasa Kebangsaan dan pada masa yang sama memelihara dan meneruskan kesinambungan pembangunan bahasa dan budaya masyarakat bukan Melayu di negara ini.

Berasaskan semangat Perlembagaan Persekutuan, amalan menghormati aspirasi dan hak asasi manusia setiap kaum untuk menerima dan membangunkan pendidikan bahasa ibunda, serta prinsip ibu bapa berhak memilih jenis pendidikan untuk anaknya, maka dasar "satu kurikulum bersama, pelbagai aliran sekolah yang berlainan bahasa pengantar" adalah menepati keadaan masyarakat berbilang kaum di negara kita.

B. Lapan Isu Dan Cadangan Penyelesaian

1. Melaksanakan Rancangan Integrasi Murid-Murid Untuk Perpaduan

Kami mengalu-alukan kerajaan melaksanakan semula Rancangan Integrasi Murid-murid Untuk Perpaduan yang dilancarkan pada tahun 1986 oleh Perdana Menteri semasa beliau memegang portfolio Menteri Pelajaran. Rancangan tersebut adalah praktikal untuk dilaksanakan. Pada masa itu, ia memberi kesan positif dari segi memperkukuhkan interaksi, persefahaman, perpaduan dan kerjasama di kalangan murid-murid dan guru-guru dari sekolah rendah yang berlainan bahasa pengantar. Oleh itu, rancangan tersebut patut dilaksanakan dan bukannya diketepikan begitu sahaja.

Selain itu, memandangkan Program Sekolah Wawasan yang dilancarkan pada tahun 1995 dan 2000 mencetuskan banyak kontroversi, maka ia bukan sahaja tidak dapat membawa perpaduan kaum, malah menimbulkan rasa tidak senang

hati dan kebimbangan di kalangan rakyat berbilang kaum. Oleh itu, pelaksanaan Program Sekolah Wawasan sepatutnya dibatalkan.

Kami berpendapat bahawa usaha untuk mempertingkatkan perpaduan kaum memerlukan perbincangan dan buah fikiran daripada pelbagai pihak. Ia juga harus mengambil kira keadaan sebenar di setiap kawasan supaya dapat berusaha bersama-sama ke arah perpaduan kaum melalui pelbagai saluran dan pendekatan.

Cadangan:

Kami mencadangkan supaya kerajaan melaksanakan semula Rancangan Integrasi Murid-murid Untuk Perpaduan (RIMUP). Kami juga mencadangkan supaya dalam Rancangan Malaysia Kesembilan, kerajaan dapat menggubal dan mengumumkan maklumat terperinci berkenaan pelaksanaan RIMUP, serta memperuntukkan wang kepada sekolah-sekolah semua aliran bagi melaksanakan aktiviti-aktiviti yang ditetapkan dalam RIMUP.

2. Menggunakan Semula Bahasa Ibunda Sebagai Bahasa Pengantar Dan Bahasa Peperiksaan Bagi Mata Pelajaran Sains Dan Matematik Di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina

Kami bersetuju bahawa bahasa Inggeris adalah penting. Sejak awal-awal lagi iaitu pada tahun 1982, masyarakat Cina telah mengemukakan memorandum pendidikan kepada kerajaan bercadang supaya mata pelajaran Bahasa Inggeris diajarkan di sekolah rendah Cina bermula dari darjah satu tetapi kerajaan tidak menerima cadangan tersebut.

Kami menyokong usaha kerajaan untuk mempertingkatkan tahap penguasaan bahasa Inggeris di kalangan rakyat, tetapi kaedah yang diambil haruslah menepati prinsip-prinsip pengajaran dan pembelajaran bahasa, iaitu mempertingkatkan pencapaian mata pelajaran Bahasa Inggeris dari segi matlamat pengajaran dan pembelajaran, kurikulum, bahan pengajaran, kaedah mengajar, perguruan dan kemudahan pendidikan lain yang berkenaan supaya menepati prinsip-prinsip pendidikan.

Cadangan:

Kami mencadangkan supaya kerajaan memulihkan penggunaan bahasa ibunda sebagai bahasa pengantar dan bahasa peperiksaan bagi mata pelajaran Sains dan Matematik di semua aliran sekolah rendah. Pada masa yang sama, kerajaan juga harus menambah jumlah masa yang sesuai bagi pengajaran dan pembelajaran mata pelajaran Bahasa Inggeris, mempertingkatkan pencapaian mata pelajaran Bahasa Inggeris dari segi matlamat pengajaran dan pembelajaran, kurikulum, bahan pengajaran, kaedah mengajar, perguruan, kemudahan pendidikan dan mengambil langkah-langkah lain yang menepati

prinsip-prinsip pengajaran dan pembelajaran bahasa.

3. Menyelesaikan Masalah Kekurangan Guru Di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina Dengan Sempurna

Sekolah Jenis Kebangsaan Cina (SJKC) menghadapi masalah kekurangan guru semenjak kemerdekaan negara kita. Dalam tempoh 20 tahun kebelakangan ini, masalah kekurangan 3 ribu hingga 4 ribu orang guru terlatih yang sekian lama dihadapi oleh SJKC masih tidak dapat diatasi. Menurut jawapan bertulis Kementerian Pelajaran kepada pertanyaan ahli parlimen YB Wee Ka Siong di Dewan Rakyat pada 19 Mei 2004, SJKC masih kekurangan 4780 orang guru terlatih.

Guru yang bertauliah dan mencukupi adalah satu faktor utama untuk mempertingkatkan kualiti pendidikan negara. Tetapi dalam usaha negara membangun ke arah menjadi sebuah negara maju, masalah kekurangan guru di SJKC masih tidak dapat diatasi. Keadaan ini sukar diterima oleh rakyat.

Cadangan:

Kami mencadangkan supaya kerajaan menggubal dan mengumumkan suatu sistem dan rancangan-rancangan yang sempurna bagi latihan perguruan, penempatan guru, pengambilan semula guru bersara wajib secara kontrak dan sebagainya. Ini bertujuan untuk memastikan SJKC mempunyai guru terlatih yang mencukupi supaya dapat menyelesaikan masalah kekurangan guru yang dihadapinya.

4. Memperbaiki Keadaan Pengajaran Dan Pembelajaran Bahasa Cina Di Sekolah Menengah Kebangsaan

Mengikut anggaran, setiap tahun terdapat lebih kurang 85% murid-murid yang tamat pelajaran dari Sekolah Jenis Kebangsaan Cina (SJKC) melanjutkan pelajaran mereka ke Sekolah Menengah Kebangsaan (SMK). Kelas Bahasa Cina merupakan saluran penting bagi pelajar-pelajar SMK, khasnya para pelajar keturunan Cina untuk mempelajari Bahasa Cina di SMK.

Namun demikian, kelas Bahasa Cina di SMK selama ini tidak mendapat perhatian daripada pihak berkuasa, ini menyebabkan kelas Bahasa Cina di SMK menghadapi pelbagai masalah, antaranya termasuk kekurangan tenaga pengajar Bahasa Cina, kelas Bahasa Cina dijadualkan di luar waktu persekolahan, pihak sekolah tidak mengadakan kelas Bahasa Cina dan sebagainya. Sekiranya masalah-masalah tersebut tidak diselesaikan dengan sempurna, ia akan terus mendatangkan kesan negatif kepada pengajaran dan pembelajaran Bahasa Cina, jumlah pelajar yang mengambil mata pelajaran Bahasa Cina dalam peperiksaan awam, serta menjejaskan profesionalisme

guru-guru Bahasa Cina di SJKC dan SMK dari segi kualiti dan latihan.

Pada masa kini, sumber tenaga pengajar kelas Bahasa Cina di SMK adalah terdiri daripada para lepasan Kursus Perguruan Lepas Ijazah (KPLI) yang mengikuti program Bahasa Cina, terdapat juga sebahagiannya merupakan guru-guru bahasa Cina di SJKC dan guru-guru kontrak yang berkhidmat secara sambilan.

Sebelum ini, Program Khas Pensiswazahan Guru (PKPG, iaitu untuk mereka yang tidak bertaraf ijazah) juga menyediakan kursus Bahasa Cina. Guru-guru bahasa Cina SJKC yang berjaya tamat kursus tersebut dalam tempoh 3 tahun akan dihantar ke SMK untuk mengajar kelas Bahasa Cina. Program berkenaan diadakan sejak tahun 1999, dan setiap tahun kira-kira 100 orang guru Bahasa Cina dari SJKC diambil untuk mengikuti kursus ini. Walau bagaimanapun, mulai tahun 2004, PKPG tidak lagi menawarkan kursus Bahasa Cina.

Cadangan:

- (1) Kami mencadangkan supaya kerajaan menggubal dan mengumumkan suatu sistem dan rancangan-rancangan yang sempurna untuk meningkatkan pengambilan guru-guru pelatih melalui penawaran pelbagai program latihan perguruan agar dapat menghasilkan tenaga pengajar Bahasa Cina yang mencukupi untuk mengajar di sekolah menengah.
- (2) Kami mencadangkan supaya kelas Bahasa Cina dijadualkan di dalam waktu persekolahan, dan pada masa yang sama, mewajibkan murid-murid dari SJKC yang melanjutkan pelajaran di SMK mempelajari dan mengambil mata pelajaran Bahasa Cina dalam peperiksaan awam. Kami juga mencadangkan kepada kerajaan supaya mengarahkan pihak sekolah mengambil prihatin terhadap penubuhan dan perjalanan kelas Bahasa Cina dan persatuan Bahasa Cina, serta memberi galakan kepada para pelajar untuk mengadakan aktiviti-aktiviti yang berkaitan.

5. Memberi Peruntukan Kewangan Yang Adil Kepada Setiap Aliran Sekolah

Kementerian Pelajaran menyediakan dua jenis peruntukan kewangan kepada setiap aliran sekolah, iaitu bantuan per kapita dan peruntukan pembangunan. Bantuan per kapita diberi kepada setiap aliran sekolah mengikut mata pelajaran dan bilangan murid masing-masing dengan kaedah pengiraan yang sama. Bantuan per kapita digunakan terutamanya untuk bayaran bil air, bil elektrik dan bil telefon sekolah, pembelian peralatan pengajaran dan pembelajaran serta pembiayaan kos pentadbiran yang lain. Manakala peruntukan pembangunan pula diberi untuk membiayai projek-projek

pembinaan sekolah baru, bangunan sekolah gantian dan bangunan tambahan, memperbaiki bangunan sekolah, pembelian kerusi dan meja, serta peruntukan kemudahan fizikal yang lain.

Selama berpuluh-puluh tahun ini, Sekolah Jenis Kebangsaan Cina (SJKC) tidak diberi peruntukan pembangunan yang berpatutan daripada Kementerian Pelajaran. Wang yang diperuntukkan oleh Kementerian Pelajaran kepada SJKC adalah begitu sedikit sahaja. Ini menyebabkan masyarakat Cina terpaksa mengutip derma untuk pembinaan sekolah. Selain itu, permohonan peruntukan pembangunan untuk pembinaan sekolah atau pembelian kerusi dan meja selalunya tidak mendapat kelulusan atau menghadapi kemusykilan yang ditimbulkan oleh pihak berkuasa. Mengikut peruntukan pembangunan sekolah rendah di bawah Rancangan Malaysia Ketujuh (1996-2000), bilangan murid SJKC mencapai 21% daripada jumlah murid semua aliran sekolah rendah, tetapi peruntukan pembangunan yang diberikan hanya setakat 2.44% sahaja daripada jumlah peruntukan yang diberikan kepada semua aliran sekolah rendah (Sila rujuk Jadual 1).

Cadangan:

Kami mencadangkan supaya kerajaan mengambil kira bilangan murid dan keperluan pembinaan sekolah bagi semua aliran sekolah sebagai faktor pertimbangan utama dalam menggubal sistem pemberian peruntukan pembangunan yang adil, munasabah dan mencukupi kepada setiap aliran sekolah. Selain itu, klasifikasi sekolah mengikut "sekolah bantuan penuh" dan "sekolah bantuan modal" hendaklah dimansuhkan untuk memberi layanan yang adil kepada setiap aliran sekolah.

6. Menggubal Sistem Dan Rancangan Pembinaan Sekolah Jenis Kebangsaan Cina

Seksyen 28 Akta Pendidikan 1996 memperuntukkan bahawa "Tertakluk kepada peruntukan Akta ini, Menteri boleh menubuhkan Sekolah Kebangsaan dan Sekolah Jenis Kebangsaan dan hendaklah menyenggarakan sekolah-sekolah itu". Tetapi apabila masyarakat Cina mengemukakan permintaan kepada kerajaan untuk membina Sekolah Jenis Kebangsaan Cina (SJKC) yang baru di kawasan yang padat dengan penduduk Cina dan kawasan perumahan baru, ia amat sukar mendapat kelulusan daripada kerajaan.

Pada hakikatnya, semenjak negara kita mencapai kemerdekaan, pembinaan SJKC yang baru bukan sahaja kecil bilangannya, malah pihak lembaga pengurus sekolah dan masyarakat Cina terpaksa bersusah-payah, berusaha gigih dan mengambil masa yang lama barulah mendapat kelulusan daripada kerajaan. Selain itu, masyarakat Cina selalunya terpaksa berusaha sendiri untuk mendapatkan tanah dan menanggung kos pembinaan sekolah, kerana

kerajaan jarang memperuntukkan tanah dan wang untuk pembinaan SJKC.

Negara kita menuju ke arah pembangunan perindustrian, modenisasi dan urbanisasi dalam 20 tahun kebelakangan ini. Sejajar dengan perkembangan ini, peluang pendidikan semakin meluas, jumlah penduduk bertambah setiap tahun, dan ramai penduduk luar bandar berhijrah ke kawasan bandar. Ini menyebabkan penduduk bandar bertambah dengan pesatnya. Lantaran itu, SJKC di kawasan bandar mempunyai bilangan murid yang semakin bertambah sehingga menghadapi masalah kekurangan SJKC dan kesesakan murid yang serius. Akibatnya, ramai murid kehilangan peluang untuk belajar di SJKC.

Walaupun kerajaan menetapkan bahawa kawasan perumahan baru hendaklah disediakan beberapa bidang tanah untuk kegunaan pembinaan sekolah, tetapi selama ini tanah rizab sekolah tersebut digunakan untuk membina Sekolah Kebangsaan dan Sekolah Menengah Kebangsaan.

Dari segi perancangan bandar dan desa, kerajaan menggunakan satu sistem "sekolah komuniti" untuk merancang dan membina beberapa buah sekolah di dalam sesuatu kawasan komuniti. Tetapi dalam pelaksanaannya pula semua sekolah rendah tersebut dibina sebagai Sekolah Kebangsaan. Ini telah mengabaikan keperluan penduduk komuniti terhadap SJKC dan SJKT, dan hak penduduk berkenaan untuk mendapatkan pendidikan bahasa ibunda. Oleh itu, kawasan perumahan baru biasanya tidak mempunyai SJKC dan SJKT. Kanak-kanak yang hendak belajar di SJKC terpaksa pergi ke SJKC yang agak jauh dari kawasan kediaman mereka pada awal pagi dan balik pada lewat petang. Fenomena yang tidak normal ini bukan sahaja membazirkan wang dan masa, malah memburukkan lagi kesesakan lalulintas dan menanggung kos sosial yang tinggi. Kejadian ini membawa kesan negatif terhadap pembangunan negara di samping mendatangkan pelbagai tekanan dan bebanan dalam kehidupan harian ibu bapa dan anak-anak sehingga menyebabkan ramai ibu bapa merungut dan berasa tidak senang hati.

Mengikut anggaran, Sekolah Kebangsaan telah bertambah hampir 2900 buah (termasuk sekolah rendah Inggeris yang ditukar kepada Sekolah Kebangsaan) dari tahun 1970 hingga 2004. Dalam tempoh tersebut, bilangan murid SJKC pula bertambah hampir 210 ribu orang tetapi sebaliknya bilangan sekolah SJKC telah kurang 59 buah, manakala SJKT pun berkurangan 130 buah (Sila rujuk Jadual 2 dan Jadual 3).

Kerajaan telah membina banyak Sekolah Kebangsaan di dalam setiap Rancangan Malaysia, tetapi tidak membina SJKC yang mencukupi mengikut keperluan penduduk terhadap SJKC (Sila rujuk Jadual 4). Selain itu, kerajaan tidak melaksanakan satu sistem pembinaan SJKC mengikut keperluan penduduk setempat, dan tidak mengambil inisiatif yang proaktif bagi

memperuntukkan tanah dan wang untuk pembinaan SJKC yang baru. Ini menyebabkan kawasan yang padat dengan penduduk Cina dan kawasan perumahan baru kekurangan SJKC atau tidak mempunyai SJKC. Akibatnya, sebahagian murid-murid kehilangan peluang untuk belajar di SJKC.

Contohnya, Kampung Baru Damansara yang terletak di Petaling Jaya, Selangor. disebabkan terdapat beberapa projek pembangunan perumahan baru di sekitar kawasan itu. keperluan penduduk terhadap SJKC semakin bertambah susulan daripada pertambahan penduduk di kawasan berkenaan.

Mengikut prinsip-prinsip sekolah komuniti dari segi perancangan bandar dan desa, setiap kawasan komuniti haruslah mempunyai sekolah yang dapat memenuhi keperluan pendidikan penduduknya di samping mewujudkan satu persekitaran persekolahan yang baik supaya murid-murid dapat belajar di dalam kawasan komunitinya.

Mengikut laporan statistik penduduk tahun 2000 yang dikeluarkan oleh Jabatan Perangkaan Malaysia, Petaling Jaya yang terletak di dalam negeri Selangor merupakan satu kawasan yang berpenduduk ramai, antaranya mempunyai hampir 177 ribu orang penduduk keturunan Cina, iaitu sebanyak 43% daripada jumlah warganegara di kawasan tersebut.

Pada tahun 2004, Petaling Jaya mempunyai 42 buah Sekolah Kebangsaan, 7 buah SJKC (13.5%) dan 3 buah SJKT. Secara puratanya, setiap SK mempunyai 732 orang murid, SJKC 2232 orang dan SJKT 624 orang [Sila rujuk Jadual 6(1) hingga Jadual 6(3)]. Ini menunjukkan bahawa Petaling Jaya menghadapi masalah kekurangan SJKC dan kesesakan murid yang serius, dan perlu dibina SJKC yang mencukupi.

Mengikut statistik penduduk dan piawai perancangan sekolah, dianggarkan bahawa Petaling Jaya memerlukan sejumlah 24 buah SJKC, tetapi kini hanya mempunyai 7 buah SJKC sahaja.

Maka kami mencadangkan agar kerajaan menggunakan bangunan sekolah sedia ada yang kini tidak dipakai untuk dijadikan SJKC untuk mengelakkan pembaziran sumber pendidikan di kawasan komuniti tersebut.

Cadangan:

- (1) Kami mencadangkan supaya kerajaan menggubal dan melaksanakan suatu sistem dan rancangan-rancangan pembinaan sekolah bagi SJKC. Ini termasuk menyatakan dengan jelasnya dasar, prosedur, langkah-langkah dan projek-projek pembinaan SJKC, agensi-agensinya pelaksanaan dan tanggungjawabnya, serta menyelaraskan agensi-agensi kerajaan di pelbagai peringkat supaya mengambil inisiatif yang proaktif untuk

membina SJKC agar projek-projek pembinaan sekolah tersebut dapat dilaksanakan dengan berkesan.

Sistem tersebut seharusnya berasas kepada prinsip-prinsip "sekolah komuniti", struktur penduduk dan keperluan pembangunan setiap aliran sekolah untuk mewujudkan satu sistem pengagihan dan pemberian tanah rizab dan wang pembangunan sekolah supaya pihak berkuasa berkenaan mengambil inisiatif yang proaktif untuk membina SJKC. Sistem tersebut haruslah juga memasukkan projek-projek pembinaan SJKC ke dalam Rancangan Malaysia, belanjawan kerajaan, pelan-pelan pembangunan (pelan struktur dan pelan tempatan) dan projek pembangunan perumahan di seluruh negara.

- (2) Kami mencadangkan supaya kerajaan meminda garis panduan dan piawaian perancangan sekolah yang dikeluarkan oleh Kementerian Pelajaran, Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan untuk memasukkan perancangan pembangunan setiap aliran sekolah yang berlainan bahasa pengantar ke dalam garis panduan dan piawaian tersebut.

Selepas pindaan, garis panduan dan piawaian tersebut hendaklah dijadikan kriteria dalam merancang pembinaan sekolah bagi setiap aliran sekolah.

- (3) Kami mencadangkan supaya kerajaan menggunakan Sistem Maklumat Geografi [*Geographic Information System (GIS)*] bagi mempertingkatkan keberkesanan perancangan pembangunan setiap aliran sekolah dan pengagihan sumber pembangunan.

Selain itu, kerajaan seharusnya juga menetapkan bahawa pelan-pelan pembangunan (pelan struktur dan pelan tempatan) yang disediakan di setiap kawasan di bawah Akta Perancangan Bandar dan Desa 1976 mestilah merangkumi analisis tentang keperluan, pembekalan dan kekurangan sekolah bagi setiap aliran sekolah, masalah kesesakan murid dan sebagainya serta mengemukakan cara penyelesaiannya, terutamanya membuat cadangan tentang perancangan pembinaan sekolah dan pengagihan tanah rizab sekolah kepada setiap aliran sekolah.

- (4) Mengikut kajian, Lembah Klang yang terletak di Selangor dan Kuala Lumpur, serta Daerah Johor Bahru di negeri Johor masih kekurangan sejumlah 124 buah SJKC (Sila rujuk Jadual 5). Oleh itu, kami mencadangkan supaya kerajaan menggubal dan mengumumkan secepat mungkin suatu formula penyelesaian yang sempurna bagi memperuntukkan tanah dan wang untuk pembinaan SJKC supaya dapat mengatasi masalah kekurangan SJKC dan kesesakan murid yang serius di

kawasan-kawasan tersebut.

- (5) Kami mencadangkan supaya kerajaan memanfaatkan sumber pendidikan komuniti dengan menggunakan tapak bangunan sekolah yang kini tidak dipakai dijadikan SJKC di kawasan yang majoriti penduduknya ialah keturunan Cina, bagi membolehkan murid-murid belajar di dalam kawasan komuniti sendiri supaya memenuhi keperluan pendidikan penduduknya. Pada masa yang sama, ia juga boleh meringankan masalah kekurangan SJKC dan kesesakan murid yang serius di kawasan tersebut.

7. Membantu Pembangunan Sekolah Menengah Persendirian Cina

Semenjak pelaksanaan Akta Pelajaran 1961, sekolah-sekolah menengah Cina yang menolak untuk ditukar menjadi sekolah menengah Inggeris (iaitu Sekolah Menengah Jenis Kebangsaan) terpaksa menanggung sendiri segala kos operasi dan pembangunan sekolah. Kini, negara kita mempunyai 60 buah Sekolah Menengah Persendirian Cina (SMPC) yang semuanya bersifat "*non-profit*" (bukan berasaskan keuntungan) dengan sejumlah 50 ribu hingga 60 ribu orang pelajar. Dalam proses menjalankan SMPC, sekolah-sekolah ini memenuhi keperluan-keperluan yang ditetapkan dalam kurikulum Kementerian Pelajaran, dan mewajibkan semua pelajarnya mengambil dan menduduki peperiksaan bagi mata pelajaran Bahasa Kebangsaan, Bahasa Inggeris dan Bahasa Cina.

Selain daripada mengambil peperiksaan Sijil Peperiksaan Bersama SMPC anjuran Dong Jiao Zong yang sijilnya diiktiraf oleh sejumlah besar institusi pengajian tinggi luar negeri, pelajar-pelajar SMPC juga mengambil peperiksaan awam yang dianjurkan oleh kerajaan. Dalam tempoh 30 tahun kebelakangan ini, SMPC telah melahirkan sebanyak 150 ribu orang tamatan menengah tinggi yang mempunyai asas penguasaan tiga bahasa iaitu Bahasa Kebangsaan, Bahasa Inggeris dan Bahasa Cina. Mereka melanjutkan pendidikan tinggi dan memasuki bidang pekerjaan atau membina kerjaya sendiri di dalam negara dan luar negeri. Golongan yang menerima pendidikan bahasa ibunda dan mempunyai asas penguasaan tiga bahasa ini banyak berjasa kepada negara dalam bidang politik, ekonomi, kebudayaan, pendidikan, sains, teknologi dan sebagainya.

Oleh itu, kerajaan seharusnya memberi galakan dan peruntukan kewangan untuk membantu pembangunan SMPC dan meringankan kos pendidikan negara yang ditanggung oleh masyarakat Cina. Selain itu, kerajaan juga harus mengiktiraf Sijil Peperiksaan Bersama SMPC berdasarkan taraf akademiknya dan menerima sijil tersebut sebagai salah satu kelayakan untuk memasuki institusi pengajian tinggi tempatan dan maktab perguruan bagi melahirkan tenaga manusia yang menyumbang kepada pembangunan negara dan

mengatasi masalah kekurangan guru di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina.

Cadangan:

Kami mencadangkan supaya kerajaan menggubal suatu dasar dan rancangan untuk memberi bantuan kewangan yang berterusan kepada SMPC seumpama dengan amalan kerajaan memberi peruntukan kewangan kepada Sekolah Menengah Kebangsaan. Selain itu, kami mencadangkan supaya kerajaan mengiktiraf Sijil Peperiksaan Bersama SMPC dan menerima sijil tersebut sebagai salah satu kelayakan untuk memasuki institusi pengajian tinggi tempatan dan maktab perguruan bagi melahirkan tenaga manusia yang menyumbang kepada pembangunan negara dan mengatasi masalah kekurangan guru di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina.

8. Memperkukuhkan IPT Dari Aspek Kepelbagaian, Keterbukaan, Kualiti dan Kuantiti

Dunia kini berada dalam era globalisasi dan masyarakat berasaskan pengetahuan. Persaingan antara negara adalah amat sengit. Susulan daripada pertambahan penduduk dan keperluan negara untuk membangun sebagai sebuah negara maju, maka negara kita memerlukan lebih banyak rakyat yang mendapat pendidikan tinggi yang berkualiti supaya melahirkan tenaga kepakaran yang dapat menguasai pelbagai bahasa, budaya dan kebolehan. Ini dapat dicapai dengan memperkembangkan kelebihan persaingan masyarakat berbilang kaum di negara kita.

Oleh itu, negara kita hendaklah mempunyai institusi pengajian tinggi (IPT) yang mencukupi, berkualiti dan bersifat kepelbagaian dan keterbukaan untuk mempertingkatkan kualiti rakyat dan daya persaingan negara.

IPT negara kita masih tidak berupaya menawarkan tempat belajar yang mencukupi bagi menampung keperluan rakyat. Ia juga kekurangan satu persekitaran yang bersifat kepelbagaian dan keterbukaan. Ini menyebabkan ramai pelajar cemerlang tidak dapat melanjutkan pelajaran mereka di institusi pengajian tinggi awam (IPTA). Sebahagian pelajar tersebut terpaksa melanjutkan pelajarannya di luar negeri. Mereka seterusnya bekerja dan membina kerjaya sendiri di luar negeri. Akibatnya, negara kita menghadapi masalah kehilangan tenaga kepakaran (*brain drain*). Selain itu, sistem pengambilan pelajar memasuki IPTA yang kini dilaksanakan oleh Kementerian Pengajian Tinggi pula menimbulkan pelbagai persoalan dan mendapat perhatian utama di kalangan rakyat.

Sekiranya masalah-masalah berkenaan kualiti pendidikan, kekurangan persekitaran kepelbagaian dan keterbukaan, daya persaingan dan sebagainya yang dihadapi oleh IPT tempatan masih tidak dapat diatasi, maka usaha negara

kita untuk menjadi pusat pendidikan serantau akan menghadapi persaingan yang lebih sengit daripada negara-negara lain.

Pada masa kini, negara kita masih tidak dapat melahirkan sejumlah tenaga kepakaran berkualiti tinggi yang mencukupi. Selain itu, usaha-usaha untuk menarik tenaga kepakaran negara kita yang berada di luar negeri dan tenaga kepakaran negara asing untuk berkhidmat di dalam negara kita tidak mendatangkan hasil yang memuaskan. Pada April 2004, mengikut Kerajaan terdapat kira-kira 30 ribu tenaga kepakaran negara kita yang berada di negara-negara anggota OECD (*Organisation for Economic Co-operation and Development*), dan menjangkakan negara kita kekurangan 35 ribu tenaga kepakaran pada tahun 2005. Pada 20 September 2004, Menteri Sains, Teknologi dan Inovasi, Datuk Seri Jamaluddin Jarjis berkata di Dewan Rakyat bahawa dari tahun 1995 hingga 1998, negara kita hanya dapat menarik 98 orang tenaga kepakaran kembali berkhidmat di dalam negara, tetapi pada akhirnya kesemua mereka balik bekerja di negara asing. Mengikut anggaran kementerian berkenaan, kos untuk menghasilkan seorang tenaga kepakaran di luar negeri adalah berjumlah RM 1 juta. Berdasarkan anggaran ini, negara kita telah mengalami kerugian sebanyak RM 30 billion akibat kehilangan 30 ribu orang tenaga kepakaran di negara-negara anggota OECD. Manfaat ekonomi yang dijana oleh mereka di negara asing adalah besar jumlahnya, maka kerugian yang dialami oleh negara kita menjadi lebih serius lagi.

Oleh itu, berlakunya pelbagai masalah tersebut telah menyebabkan negara kita mengalami kerugian yang amat besar sehingga menjejaskan pembangunan negara dan kepentingan rakyat.

Cadangan:

- (1) Kami mencadangkan supaya kerajaan memperkukuhkan persekitaran kepelbagaian dan keterbukaan di dalam negara kita, serta menambah tempat belajar di IPT secepat mungkin bagi mengatasi masalah tidak cukup tempat belajar, terutamanya untuk membolehkan pelajar cemerlang mendapat kursus pilihannya supaya negara kita dapat menghasilkan lebih banyak lagi tenaga kepakaran yang berkualiti tinggi.
- (2) Kami mencadangkan supaya kerajaan mengkaji semula dan memperbaiki sistem pengambilan pelajar ke IPT, memperkukuhkan ketelusan serta menggubal dan mengumumkan piawaian pengambilan pelajar yang dapat meyakinkan rakyat supaya pelajar cemerlang mendapat kursus pilihannya.
- (3) Kami mencadangkan supaya kerajaan memantau dan mempertingkatkan kualiti IPT, serta menggunakan suatu kaedah yang adil, munasabah dan telus dalam pemilihan dan pengambilan pensyarah dan pentadbir IPT

yang mempunyai taraf akademik yang cemerlang dan berkebolehan untuk mempertingkatkan taraf pendidikan tinggi ke arah membantu negara menjadi sebuah negara maju dan pusat pendidikan serantau.

- (4) Kami mencadangkan supaya kerajaan mengiktiraf ijazah-ijazah yang dianugerah kepada warganegara kita yang melanjutkan pelajaran di universiti-universiti di China, Taiwan (sehingga kini telah melebihi 30 ribu orang tamatan) dan negara-negara lain serta Universiti Nanyang berdasarkan taraf akademik. Pengiktirafan tersebut bukan sahaja untuk mengakur sumbangan mereka kepada negara, bahkan menerima mereka untuk mengajar di sekolah-sekolah rendah dan menengah bagi mengatasi masalah kekurangan guru yang mengajar dalam bahasa Cina. Selain itu, pengiktirafan berkenaan juga dapat memanfaatkan tenaga kepakaran tersebut demi memperkukuhkan pencapaian negara di dalam pelbagai bidang di samping mengelakkan kehilangan tenaga kepakaran ke luar negeri (*brain drain*) dan mengurangkan kerugian negara.
- (5) Kami mencadangkan supaya kerajaan menggubal dan mengumumkan dasar-dasar dan langkah-langkah yang berkesan untuk memperkembangkan persekitaran kepelbagaian dan keterbukaan di dalam negara kita, supaya dapat memperbetulkan pelbagai halangan dalam menarik tenaga kepakaran negara kita yang berada di luar negeri dan tenaga kepakaran negara asing untuk berkhidmat di dalam negara kita. Kami juga mencadangkan supaya kerajaan menyediakan persekitaran kemudahan, pekerjaan dan pembinaan kerjaya yang baik, memberi bantuan untuk membolehkan mereka menjalankan penyelidikan serta membuka pasaran produk dan perkhidmatan. Selain itu, kerajaan harus menjalin hubungan kerjasama dengan tenaga kepakaran negara kita yang berada di luar negeri supaya dapat membawa balik pelbagai sumber untuk pembangunan negara di samping mempertingkatkan kerjasama pendidikan dan penyelidikan dengan negara-negara asing serta mengiktiraf lebih banyak lagi ijazah-ijazah luar negeri yang mempunyai taraf akademik yang baik.

C. Kesimpulan

Dalam era baru globalisasi, ekonomi berasaskan pengetahuan, serta kepelbagaian dan keterbukaan, kami berharap kerajaan menyemak semula dengan secepat mungkin dasar-dasar dan langkah-langkah pendidikan sedia ada yang tidak munasabah dan tidak sesuai, supaya diganti dengan dasar-dasar dan langkah-langkah baru yang adil dan terbuka terhadap pembangunan pendidikan bahasa ibunda berbilang kaum di negara kita.

Selain itu, kami juga berharap agar kerajaan menggalakkan rakyat menguasai

pelbagai bahasa dan menerima kebudayaan dan nilai unggul setiap kaum bagi memupuk semangat setia kawan dan perpaduan, serta melahirkan rakyat yang berpandangan antarabangsa, mempunyai minda yang maju dan berdaya saing. Ini dapat memperkukuhkan kelebihan negara kita dalam pelbagai bidang, membolehkan negara kita memasuki masyarakat antarabangsa dengan berkesan dan menduduki satu tempat di dalam dunia persaingan antarabangsa yang sengit. Pada masa yang sama, ia juga dapat melahirkan rakyat yang berkualiti, mencintai dan berusaha memperkembangkan nilai-nilai tradisi murni dalam masyarakat berbilang kaum. Oleh itu, besarlah harapan kami agar kerajaan dapat menyelesaikan isu-isu pendidikan di atas yang mendapat perhatian masyarakat Cina.

Konsep "wujud dan makmur bersama" (*coexistence and co-prosperity*) pelbagai bahasa dan kebudayaan berbilang kaum, termasuk saling memahami, menghormati, menghargai dan mempelajari antara satu sama lain bukan sahaja praktikal dan dapat diamalkan dengan baik, malah menepati keadaan masyarakat berbilang kaum di negara kita. Amalan ini memberi manfaat kepada perpaduan rakyat, keharmonian masyarakat dan kemajuan negara. Pada hakikatnya, kewujudan dan pembangunan pelbagai aliran sekolah terbukti telah memperkayakan ciri-ciri kepelbagaian masyarakat berbilang kaum negara kita, malah juga merupakan aset yang tidak ternilai dan kelebihan persaingan yang menjadi kebanggaan negara kita. Kerajaan dan rakyat jelata negara kita seharusnya menghargai aset yang tidak ternilai ini dan memanfaatkan kelebihan persaingan masyarakat berbilang kaum, supaya bersama-sama kita membina sebuah negara yang bersifat kepelbagaian, keterbukaan dan maju.

LAMPIRAN

Jadual 1: Peruntukan pembangunan dan bilangan projek sekolah mengikut setiap aliran sekolah rendah di bawah Rancangan Malaysia Keenam hingga Kelapan, 1991-2005

Rancangan Malaysia	Perkara	SK	SJKC	SJKT	Jumlah
RMK-6 (1991-1995)	Bil Murid (1991)	1,845,400 (72.98%)	583,218 (23.07%)	99,876 (3.95%)	2,528,494 (100%)
	Bil Projek	884 (44.31%)	817 (40.95%)	294 (14.74%)	1995 (100%)
	Peruntukan (RM)	1,133,076,000 (89.72%)	102,726,000 (8.14%)	27,042,000 (2.14%)	1,262,844,000 (100%)
RMK-7 (1996-2000)	Bil Murid (1996)	2,128,227 (75.30%)	595,451 (21.07%)	102,679 (3.63%)	2,826,357 (100%)
	Bil Projek	753 (91.16%)	50 (6.05%)	23 (2.79%)	826 (100%)
	Peruntukan (RM)	1,027,167,000 (96.54%)	25,970,000 (2.44%)	10,902,000 (1.02%)	1,064,039,000 (100%)
RMK-8 (2001-2005)	Bil Murid (2001)	2,209,736 (75.81%)	616,402 (21.15%)	88,810 (3.05%)	2,914,948 (100%)
	Bil Projek	924 (94.57%)	37 (3.79%)	16 (1.64%)	977 (100%)
	Peruntukan (RM)	Tidak diumumkan			

Sumber: (1) Maklumat peruntukan pembangunan dan bilangan projek sekolah di bawah Rancangan Malaysia Keenam dan Ketujuh diambil daripada kenyataan bertulis bekas Menteri Pendidikan Datuk Seri Najib Tun Razak pada 5 November 1996 menjawab pertanyaan bekas ahli parlimen Kota Melaka Lim Guan Eng di Dewan Rakyat.

(2) Maklumat peruntukan pembangunan dan bilangan projek sekolah di bawah Rancangan Malaysia Kelapan diambil daripada kenyataan bertulis bekas Menteri Pendidikan Tan Sri Musa Mohamad pada 26 Julai 2001 menjawab pertanyaan bekas ahli parlimen Kota Melaka Kerk Kim Hock di Dewan Rakyat.

(3) Bilangan murid diambil daripada laporan statistik tahun 1991, 1996 dan 2001 yang dikeluarkan oleh Kementerian Pendidikan.

Nota: Projek sekolah merujuk kepada projek sekolah baru (projek baru), projek bangunan sekolah gantian (projek gantian), projek bangunan tambahan (projek tambahan).

Jadual 2: Jumlah murid dan bilangan sekolah mengikut setiap aliran sekolah

rendah di seluruh negara, 1970-2004

Tahun	SK		SJKC		SJKT	
	Bilangan Murid	Bilangan Sekolah	Bilangan Murid	Bilangan Sekolah	Bilangan Murid	Bilangan Sekolah
1970	1,046,513	4,277	439,681	1,346	79,278	657
1980	1,353,319	4,519	581,696	1,312	73,958	583
1990	1,770,004	4,994	581,082	1,290	96,120	544
2000	2,216,641	5,379	622,820	1,284	90,280	526
2002	2,246,492	5,564	632,180	1,285	90,502	527
2004	2,300,093	5,713	646,965	1,287	95,099	527
1970-2002	+1,199,979	+1,287	+192,499	-61	+11,224	-130
1970-2004	+1,253,580	+1,436	+207,284	-59	+15,731	-130

Sumber: (1) Kementerian Pendidikan. Laporan statistik tahun 1970, 1980, 1990, 2000 dan 2002.

(2) Kementerian Pelajaran. Laporan statistik tahun 2004.

(3) Persekutuan Persatuan-persatuan Lembaga Pengurus Sekolah Cina Malaysia (Dong Zong).
Fail Penyiasatan Maklumat Sekolah Tahun 2004.

Nota: (1) Bilangan sekolah SK pada tahun 1970 termasuk sekolah rendah Inggeris yang ditukar menjadi SK mulai tahun tersebut. Pada tahun 1968, negara kita mempunyai 1435 buah sekolah rendah Inggeris bantuan kerajaan. Berdasarkan ini, dianggarkan SK telah bertambah hampir 2900 buah dari tahun 1970 hingga 2004.

(2) Data SJKC dan SJKT pada tahun 2004 adalah tidak termasuk sekolah wawasan di Subang Jaya, Selangor.

Jadual 3: Jumlah penduduk Cina, bilangan murid dan sekolah SJKC, 1970-2002

Tahun	Penduduk Cina	Bil Murid SJKC	Bil Sekolah SJKC
1970	3,564,400	439,681	1,346
1980	4,414,588	581,696	1,312
1991	4,944,954	583,218	1,289
2000	5,691,908	622,820	1,284
2002	5,920,200	632,180	1,285
1970-2002	+2,355,800	+192,499	-61

Sumber: (1) Jabatan Perangkaan Malaysia. Laporan statistik tahun 1970, 1980, 1991, 2000 dan 2002.

(2) Kementerian Pendidikan. Laporan statistik tahun 1970, 1980, 1991, 2000 dan 2002.

Jadual 4: Tren pertambahan bilangan murid dan sekolah bagi setiap aliran sekolah rendah di bawah Rancangan Malaysia, 1981-2004

Rancangan (Tahun)	SK		SJKC		SJKT	
	Murid	Sekolah	Murid	Sekolah	Murid	Sekolah
1981	1,372,426	4,549	588,317	1,307	73,513	579
1986	1,569,420	4,809	582,104	1,290	81,051	553
1991	1,845,400	5,001	583,218	1,289	99,876	543
1996	2,147,130	5,206	594,621	1,285	99,525	531
2001	2,209,736	5,466	616,402	1,285	88,810	526
2004	2,300,093	5,713	646,965	1,287	95,099	527
RMK-4 (1981-1985)	+ 196,994	+ 260	- 6,213	- 17	+ 7,538	- 26
RMK-5 (1986-1990)	+ 275,980	+ 192	+ 1,114	- 1	+ 18,825	- 10
RMK-6 (1991-1995)	+ 301,730	+ 205	+ 11,403	- 4	- 351	- 12
RMK-7 (1996-2000)	+ 62,606	+ 260	+ 21,781	0	- 10,715	- 5
RMK-8 (2001-2005) Sehingga Jan 2004	+ 90,357	+ 247	+ 30,563	+ 2	+ 6,289	+ 1

- Sumber: (1) Kementerian Pendidikan. Laporan statistik tahun 1981, 1986, 1991, 1996 dan 2001.
 (2) Kementerian Pelajaran. Laporan statistik tahun 2004.
 (3) Persekutuan Persatuan-persatuan Lembaga Pengurus Sekolah Cina Malaysia (Dong Zong).
 Fail Penyiasatan Maklumat Sekolah Tahun 2004.

Nota: Data SJKC dan SJKT pada tahun 2004 adalah tidak termasuk sekolah wawasan di Subang Jaya, Selangor.

Jadual 5: Jumlah penduduk Cina, permintaan, pembekalan dan kekurangan SJKC di Lembah Klang dan Daerah Johor Bahru, 2000-2004

Kawasan	Penduduk Cina (2000)	Keperluan SJKC (2000)	Pembekalan SJKC (2004)	Bilangan Kekurangan SJKC	Keperluan Tanah Untuk Pembinaan SJKC (Ekar)
Daerah dalam Selangor					
Gombak	140,639	19	7	- 12	60
Petaling	429,548	57	16	- 41	205
Klang	209,039	28	21	- 7	35
Hulu Langat	302,414	40	13	- 27	135
Kuala Lumpur	560,153	56	40	- 16	48
Lembah Klang	1,641,793	200	97	- 103	483
Daerah Johor Bahru	430,593	57	36	- 21	105

Jumlah	2,072,386	257	133	- 124	588
--------	-----------	-----	-----	-------	-----

- Sumber: (1) Gabungan Lembaga-lembaga Sekolah-sekolah Cina Selangor dan Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur. Laporan Permintaan Pembinaan SJKC di Lembah Klang. 10 September 2003.
- (2) Persatuan Pengurus Dan Guru Sekolah Cina Negeri Johor, dan lain-lain. Memorandum Pendidikan Berkenaan Laporan Pemeriksaan Rancangan Struktur Negeri Johor (2001-2020). 28 Februari 2004.

董总 Dong Zong

董总 Dong Zong

董总 Dong Zong

Jadual 6(1): Struktur penduduk Petaling Jaya, 2000

	Jumlah Penduduk	Warganegara (%)
Warganegara	410,261	100.00
<i>Melayu</i>	<i>158,977</i>	<i>38.75</i>
<i>Bumiputera lain</i>	<i>2,688</i>	<i>0.66</i>
<i>Cina</i>	<i>176,998</i>	<i>43.14</i>
<i>India</i>	<i>66,574</i>	<i>16.23</i>
<i>Lain-lain</i>	<i>5,024</i>	<i>1.22</i>
Bukan warganegara	22,358	
Jumlah	432,619	

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia. Taburan Penduduk Mengikut Kawasan Pihak Berkuasa Tempatan dan Mukim, Banci Penduduk dan Perumahan Malaysia 2000. Percetakan Nasional Malaysia Berhad. Disember 2001.

Jadual 6(2): Bilangan murid dan sekolah bagi setiap aliran sekolah rendah di Petaling Jaya, 2004

Aliran Sekolah	Bilangan Murid	%	Bilangan Sekolah	%
SK	30,749	63.73	42	80.77
SJKC	15,625	32.39	7	13.46
SJKT	1,871	3.80	3	5.77
Jumlah	48,245	100	52	100

Sumber: Persekutuan Persatuan-persatuan Lembaga Pengurus Sekolah Cina Malaysia (Dong Zong). Fail Penyiasatan Maklumat Sekolah Tahun 2004.

Jadual 6(3): Kepadatan (kesesakan) murid bagi setiap aliran sekolah rendah di Petaling Jaya, 2004

Aliran Sekolah	Bilangan Murid	Bilangan Sekolah	Kepadatan Purata Murid Bagi Setiap Sekolah
SK	30,749	42	732
SJKC	15,625	7	2,232
SJKT	1,871	3	624
Jumlah	48,245	52	928

Sumber: Persekutuan Persatuan-persatuan Lembaga Pengurus Sekolah Cina Malaysia (Dong Zong). Fail Penyiasatan Maklumat Sekolah Tahun 2004.